

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Szef
Centralnego Biura Antykorupcyjnego

Paweł Wojtunik

P-0240-1(38)/12/RL

Warszawa, dnia 7 lutego 2012 r.

**Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Piotr ZIENTARSKI**

Szanowny Panie Przewodniczący!

Nawiązując do pisma z dnia 27 stycznia 2012 r., znak BPS/KU-034/44/12/12, dotyczącego projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (druk senacki nr 44), zwanego dalej „projektem ustawy”, przesyłam poniżej uwagi i sugestie do ww. projektu:

- 1) w odniesieniu do art. 585 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.) należy przypomnieć, że przywołana regulacja została uchylona przez art. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 133, poz. 767) z dniem 13 lipca 2011 r.;
- 2) proponuję dokonać zmiany brzmienia art. 1 projektu w sposób, który pozwoliłby uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu właściwości ABW. Za najbardziej przejrzystą uznać należy redakcję przepisów kompetencyjnych przyjętą przez ustawodawcę w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym. W zastosowanej konstrukcji wskazano konkretny przepis ustawy i zastrzeżono, że rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie określonych przestępstw znajduje się we właściwości podmiotu, o ile pozostaje w związku przedmiotowym, wyznaczonym według przewidzianego tam kryterium.

Mając na uwadze powyższe proponuję nadać art. 1 projektu następujące brzmienie:
„Art. 1. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹⁾) w art. 5 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw:

- a) określonych w art. 130, 132, 265 i 266 § 2 Kodeksu karnego,
- b) określonych w art. 140, art. 163 § 1 i 3, art. 164 § 1, art. 165 § 1 i 3, art. 165a, art. 166, art. 167, art. 168, art. 173 § 1 i 3, art. 174 § 1, art. 175, art. 182 § 1, art. 189, art. 191 § 1, art. 223, art. 252, art. 258 § 2 i 4 Kodeksu karnego, jeżeli pozostają w związku z przestępstwem o charakterze terrorystycznym,
- c) określonych w art. 117, art. 118, art. 118a, art. 119, art. 120, art. 126a, art. 126b, art. 127, art. 128, art. 129, art. 134, art. 135 § 1, art. 136 § 1 i 2, art. 138, art. 231 § 1, art. 255 § 2, art. 256, art. 258 § 1 i 3, art. 267–269b Kodeksu karnego, jeżeli pozostają w związku z działalnością godzącą w bezpieczeństwo państwa,
- d) określonych w:
 - art. 271 § 1 i 3, art. 286 § 1 i 2, art. 296, art. 296a § 1, 3 i 4, art. 297, art. 299, art. 300 § 1–3, art. 305 § 1 i 2, art. 310, art. 311, art. 312, art. 314, art. 315 Kodeksu karnego,
 - art. 178–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211 poz. 1384, z późn. zm.²⁾),
 - art. 100 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 185 poz. 1439 oraz z 2010 r. Nr 167, poz. 1129),
 - art. 287 i art. 288 ustawy z dnia z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146 poz. 1546, z późn. zm.³⁾),
 - art. 224 i art. 224a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.⁴⁾),
 - art. 35–37 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2010 Nr 46, poz. 276, z późn. zm.⁵⁾),
 - art. 54–96 Kodeksu karnego skarbowego
 - jeżeli pozostają w związku z działalnością godzącą w podstawy ekonomiczne państwa, poprzez narażenie na straty w mieniu Skarbu Państwa lub wyrządzenie szkody majątkowej w mieniu Skarbu Państwa, co najmniej w wysokości określonej w art. 115 § 6 Kodeksu karnego,
- e) określonych w art. 228 § 1 i § 3–6, art. 229 § 1 i § 3–6, art. 230 § 1, art. 230a § 1 i art. 231 § 2 Kodeksu karnego, jeżeli pozostają w związku z korupcją osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, późn. zm.⁶⁾) i może to godzić w bezpieczeństwo państwa,
- f) określonych w art. 33 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego

pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97);

g) określonych w:

– art. 121, art. 171 i art. 263 § 1 Kodeksu karnego,

– art. 36 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67 poz. 679, z późn. zm.⁷⁾),

– art. 53–57 i art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z późn. zm.⁸⁾)

- jeżeli pozostają w związku z obrotem międzynarodowym;”.”;

3) proponuję ponownie dokonać analizy poszczególnych przestępstw usytuowanych w jednostkach redakcyjnych o określonym charakterze. Mianowicie, przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy wymienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym przestępstwo stypizowane w art. 258 § 2 k.k. Przepis przywołanej regulacji stanowi, że odpowiedzialności karnej podlega ten kto bierze udział w grupie albo związku, określonych w art. 258 § 1 k.k., które mają charakter zbrojny albo mają na celu popełnianie przestępstwa o charakterze terrorystycznym. W związku z powyższym nasuwa się pytanie: czy udział w grupie albo związku o charakterze zbrojnym jest przestępstwem o charakterze terrorystycznym? Wydaje się, że odpowiedź na to pytanie jest przecząca. Do podobnych wątpliwości można dojść w przypadku art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e projektu ustawy, który wymienia przestępstwo określone w art. 271 § 1 k.k. Z kolei w tym miejscu nasuwa się pytanie czy zamiarem ustawodawcy było przyznanie uprawnienia ABW do rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k., przy jednoczesnym spełnieniu przesłanki straty lub wyrządzenia szkody majątkowej w mieniu Skarbu Państwa na kwotę co najmniej 1 000 000 złotych?;

4) przedstawione w projekcie propozycje utrzymują stan nakładania się kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i innych służb. Procedowanie nad projektem przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej stwarza okazję do ewentualnego rozważenia kwestii rozwiązania tego problemu. Należy jednak podkreślić, że najistotniejsze powinno być w tym zakresie stanowisko Prezesa Rady Ministrów.

Dodatkowo trzeba zwrócić uwagę, że projektodawca w żaden sposób nie odnosi się do zagadnienia pokrywania się kompetencji służb, pomijając ten problem w uzasadnieniu. W tym zakresie projekt wymagałby odpowiedniego rozwinięcia.

5) niezależnie od powyższego pragnę podkreślić, że powyższe uwagi nie odnoszą się do szczegółowego zakresu zadań ABW, określonego w art. 1 projektu. Odniesienie takie nie jest jednak możliwe z powodu lakoniczności uzasadnienia, w którym wskazano jedynie, że „zakres przestępstw wskazanych w nowelizacji jest zgodny

z propozycją służb prawnych ABW przedstawioną w związku z inicjatywą Senatu mającą na celu wykonanie wyroku TK jeszcze w poprzedniej kadencji”.

2 powierzyć -

Zastępca SZEFA
Centralnego Biura Antykorupcyjnego

u.i.

Maciej Klepacz
Maciej Klepacz

Do wiadomości:

- 1) Minister Spraw Wewnętrznych – Pan Jacek Cichocki;
- 2) Prezes Rządowego Centrum Legislacji – Pan Maciej Berek.